

gjeringsens Afserd har ganske særligt hjulpet Handelsbanken ud over en meget betydelig Forlegenhed. Lad os tænke os, hvorledes det rimeligvis vilde være gaaet paa en saadan Auktion. Hvor langt vilde Handelsbanken have fundet sig foranlediget til at gaa med sine Bud, dersom Banen var kommen til Auktion, og Regjeringen var optraadt som Konkurrent? Handelsbanken kunde jo ikke vide, hvor langt Regjeringen vilde gaa, og om den vilde tilvinge sig Banen for enhver Pris. Handelsbanken maatte som enhver Pengeinstitution være i højeste Grad betænkelig ved at købe en Bane, som ikke giver noget Udbytte, og det gjorde den paagjældende Bane ikke den Gang. Muligvis vilde den ikke være gaaet til de 1,170,000 Kr., men være standset langt tidligere, og Regjeringen vilde lige overfor Handelsbanken, hvis Interesser den ikke engang efter det ærede Medlem for Histted Amts 2den Valgkreds's (Sag) Mening kunde være kaldet til at varetage, kunde have opnaaet en ganske væsentlig Fordel paa Statskassens Vegne. Fremdeles bemærkede den meget ærede Minister, at Meningen var, naar Finantsudvalgets Tilslutning var naaet, da at bringe Sagen for Rigsdagen. Det skulde altsaa kun være Meningen at bringe Sagen for Rigsdagen, dersom han fandt Tilslutning hos Finantsudvalget, men ikke, naar han ikke fandt Tilslutning. Det er en ny Brug af Finantsudvalget, som jeg haaber, Finantsudvalget for Fremtiden vil frabede sig, at det skal bruges til at omgaa Rigsdagen. Den meget ærede Indenrigsminister gjorde den Bemærkning, at man fra flere Sider havde bebrejdet ham, at han ikke i forrige Samling havde forelagt et Forslag om denne Sag. Jeg tror ikke, at der fra nogen Side er fremkommet nogen saadan Bebrejdelse mod den meget ærede Indenrigsminister. Jeg har i det Mindste for mit Vedkommende udtrykelig bemærket, at jeg betragtede denne Sag som en finantsministeriel Sag, og jeg har heller ikke hørt Nogen her i Salen rette Bebrejdelse mod den ærede Indenrigsminister. Der er saameget mindre Grund til at rette en saadan Bebrejdelse mod den meget ærede Indenrigsminister for, hvad der er slet eller ikke slet i denne Sag, eftersom det, der er slet, er foretaget af Finantsministeren. Det er ham, som har givet de Aaan, som nu er den Tap, hvorom det Hele dreier sig, og det maa fornøftigvis ogsaa være Finantsministeren, som kjober en Giendom til Staten. Det er under alle Omstændigheder en finantsministeriel Sag. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds's (Bjfsen) har allerede gjort nogle Bemærkninger lige overfor den ærede Indenrigsminister i Anledning af den Maade, hvorpaa han udtalte sig om, hvad der var foregaaet i et tidligere Finantsudvalg, og den Maade, hvorpaa vi havde stillet os overfor Spørgsmaalet om Kjøbet af private Baner. Jeg skal være enig med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te

Valgkreds's deri; men jeg vil tillige fremhæve een Ting, og det er, at den ærede Indenrigsministers Ord idag forekomme mig at staa i vis Modstrid med, hvad der staaar i Motiverne til Loven, thi der staaar: „Man maatte nu ogsaa anse det at være i Statskassens velforstaaede Interesse at søge forhindret, at Jernbanen blev solgt ved offentlig Auktion, hvorved ikke blot det af Statskassen ydede Tilskud utvivlsomt vilde være tabt, men ogsaa den paa sidste Rigsdag fremkomne Tanke om et eventuelt Kjøb for Statskassens Regning af de private Sidebaner til Statsbanerne maatte befrygtes at blive i høi Grad vanskeliggjort for denne Banes Vedkommende.“ Her forudsætter den meget ærede Indenrigsminister i sine Motiver, at en saadan Tanke næres her paa Rigsdagen. Ved det, han nylig anførte om det tidligere Jernbanesubvalgs Stilling, modsiges dette fuldstændigt. Det er meget rimeligt, at der fra enkelte Sider i forrige Samling er blevet udtalt noget Saadant, men der foreligger ikke nogen som helst Beslutning fra dette Things Side, som kunde gjøre en saadan Uttring besjæet. Udtalelser fra enkelte Medlemmers Side kunne ikke gjøre den besjæet, allermindest, naar man af den Grund, som den ærede Minister selv har anført, veed, at disse Medlemmer ere i Minoritet i denne Sal. Ligesom jeg har tilladt mig at spørge de Herrer, hvis Ordfører idag de ærede Medlemmer for Aarhus Amts 3die Valgkreds's (Jensen) og for Præstø Amts 6te Valgkreds's (Bjfsen) have været de fremdeles agte at behandle denne Sag, om De mene, at De kunne lade den hvile og sove i et Par Aar og trøste sig med, at de nu paa en kraftig Maade have tilkjendegivet Regjeringen deres Misbilligelse af, hvad Regjeringen har gjort, saaledes vil jeg tillade mig at spørge den ærede Regjering, hvad den nu vil gjøre, naar Lovforslaget forkastes, hvilket jo maa forudses efter de Udtalelser, der ere komne her idag. Vil da Regjeringen lade Selvfaberne beholde Aaanene og derved gjøre det umuligt at erhverve Banerne paa andre Betingelser, end der her er foreslaaet? Dersom dette Sidste er Regjeringens Hensigt, da vil den meget ærede Regjering i Gjærningen have givet Bevis paa, at de Bemærkninger, der ere fremkomne fra mig saavel som fra andre Talere om, at Rigsdagens Stilling er i højeste Grad præjudiceret ved Regjeringens Strid, faae en yderligere Bekræftelse. Jeg kan ikke antage Andet, end at det i Henhold til, hvad den meget ærede Finantsminister har sagt, maa være Regjeringens Hensigt, naar denne Lov, som det jo er at forudsæ, her bliver forkastet, da umiddelbart efter at opsigte Aaanene og bringe Sagen tilbage paa samme Fod, hvorpaa den stod. Ja, den vil muligvis endda ikke blive bragt tilbage paa samme Fod, thi de for Staten gunstige Konjunkturer kunne have forandret sig til denne Tid, men da vil Regjeringen i alt Fald til en vis Grad have gjort, hvad der